

ærede Medlemmer, saa jeg har ikke kunnet tilegne mig den Hastighed — deri ligger det maaske ogsaa, at mine Begreber om, hvad denne Lov egentlig betyder, er noget uklare. Ikke des mindre skal jeg efter Omstændighederne tilraade mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget, idet jeg haaber, at ministeriel Praksis vil forstaa at erstatte, hvad der mangler Loven i Tydelighed.

Jørgen Jensen: Naar jeg har ønsket med et Par Ord at motivere min Afstemning, er det ingenlunde for at tage Afstand fra mit Partis Ordfører (Jensen-Sønderup) — tværtimod, de Udtalelser, han har fremsat, tiltræder jeg ganske —, men det er for at sige, at naar jeg for mit Vedkommende — og jeg tror, det gælder hele mit Parti — overhovedet under de foreliggende Omstændigheder stemmer for det foreliggende Lovforslag, udtrykker det kun den allerstørste Sympati for, at en Lov af den Beskaffenhed og med dette reale Indhold føres ud i Livet inden Jul. Naar jeg alligevel reserverer mig min Stilling, er det kun overfor dette, at vi her med velberaad Hu er enige om at vedtage en Lov, ved hvilken vi overlader til den højtærede Indenrigsminister at forklare ved et Cirkulære, at der ved en enkelt Bestemmelse skal forstaaes noget, som ikke ligger i Ordene, umiddelbart læst og forstaaet. Overfor noget saadant vil jeg reservere mig min Stilling for Fremtiden. Jeg indrømmer, at vi er under et Tryk. Alene dette, at vi her i Tinget har skullet tage Stilling til Landstingets Ændringer, saaledes som de forelaa i en Udvalgsindstilling, uden at kende Forhandlingen i Landstinget og uden at kunne opnaa et Samraad med Ministeren, gør det jo ret vanskeligt. Jeg maa sige, jeg kan ikke deltage i Indenrigsministerens Tak til Landstinget for dets Behandling af denne Sag, og jeg kan ikke tiltræde den Udtalelse af den 2den Landstingsmand for 5te Kreds, hvori han siger, at han mener, Loven er blevet klarere ved Behandlingen i Landstinget. Jeg ønsker derfor at sige, at naar jeg til Trods for, at jeg meget beklager, at man her maa vedtage et Lovforslag i en ringere Affattelse, end det havde fra Folketinget, stemmer for Lovforslaget, udtrykker det kun en Sympati for, at disse Foranstaltninger kan træffes, og jeg gør det kun, for at der ikke skal blive et tomt Rum. Jeg vilde meget frygte, at man, hvis ikke Rigsdagen tog en saadan Reservation, udsatte sig for i Fremtiden at faa det reelle flyttet her fra Rigsdagen op til den røde Bygning. Vi har vist i Forvejen nok af

ministerielle Cirkulærer og Fortolkninger, og jeg ønsker for min Del ikke at bidrage til, at Tyngdepunktet flyttes fra Lovgivningsmagten op til de ministerielle Kontorer.

Indenrigsministeren (Rode): Naar det ærede Medlem, som nu talte (Jørgen Jensen), mente, at Lovforslaget havde faaet en ringere Affattelse i Landstinget, forstaaer jeg det ifølge hans Motivering saaledes, at det i sproglig Henseende, med Hensyn til Klarheden, har faaet en ringere Affattelse, thi da han anbefaler det som et særlig humant Lovforslag, kan han jo ikke mene, at det har faaet en ringere Affattelse ved, at en Begrænsning af Statstilskuddet til humane Foranstaltninger er bortfaldet. Men ogsaa med Hensyn til Affattelsens Klarhed vil jeg sige, at jeg tror, at naar ærede Medlemmer vil studere Folketingets Affattelse og den nu foreliggende, vil de se, at den sidste fuldt saa klart og for Kommunerne i mange Henseender bedre udtrykker, hvad Lovens Tanke er. Det er ikke saaledes, at der flyttes nogen Myndighed bort fra Rigsdagen op i de administrative Kontorer. Men det er jo noget, man ved, at til alle Tider vil Løve, naar de træder ud i Livet, give Anledning til Tvivlsmaal, og Spørgsmaal, som rettes af dem, der skal føre Loven ud i Livet, maa besvares. Det er det, der vedrørende den bestaaende Dyrtidslov har fundet Sted. En Kommune, som ønskede at anvende § 2 til en Foranstaltning vedrørende Brød til alle Kommunens Beboere, sagde til sig selv: Dette kan vi selvfølgelig ikke gøre, hvis vi ved at iværksætte denne Foranstaltning afskærer os fra at faa Statstilskud til de Foranstaltninger, som vi iværksætter for de ubemidlede. Saa har de fremstillet en Ordning, som de havde til Hensigt at føre ud i Livet, og spurgt: Vil denne Ordning medføre, at vi for den Del af den, som gælder de ubemidlede, kan faa Statstilskud efter Loven? og dertil har Indenrigsministeriet svaret: Ja, naar det kan godtgøres, at saa og saa meget af Foranstaltningen kommer de ubemidlede til gode, maa vi selvfølgelig yde Statstilskud til den. Det er ganske i Overensstemmelse med Loven. Der er derfor heller ingen, som har rejst Kritik imod den Fortolkning. Det ærede Medlem for Verringe-Kredsen (Jensen-Sønderup) er ogsaa ganske enig i den. Jeg synes blot, at han nu, staaende overfor dette Lovforslag, ser lidt ejendommeligt paa Tingene, naar han mener, at den samme Fortolkning ikke med samme Ret kan gøres